

עת"א 1954/10/21 - פלוני נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 1954-10-21 פלוני נ' שרות בתי הסוהר

בפני	כבוד השופט עמית אברהם טל
העותר	פלוני
נגד	
המשיב	שרות בתי הסוהר

החלטה

1. העותר מרצה מאסר של 4 שנים וחודשיים בגין חבלה או פציעה כשהעברין מזוין, חבלה חמורה, נשיאת סכין, הדחה בחקירה והוא מלין על החלטת המשיב שלא להעבירו לכלא חרמון על מנת להשתלב בטיפול שכן בכלא איילון, שבו הוא נמצא, אין קבוצה טיפולית בה הוא יכול להשתלב.
2. ב"כ העותר טוענת שהעותר ביקש להשתלב בקבוצה טיפולית בנושא עבירות אלימות שבגינה הוא מרצה את מאסרו. לטענתה, העותר סורב בשל הקושי שיש לו לעלות ולרדת במדרגות אך הוא נבדק במרפאת כאב ונמצא שאין לו מגבלה כזו.
3. המשיב טוען בכתב התשובה שהוא רואה חשיבות בשיקום אסירים אך בשילובם בטיפול הוא לוקח בחשבון מגוון שיקולים הנוגעים לאסיר הספציפי, מקום ותקציב.
4. בסעיף 4 לכתב התשובה טוען המשיב שכל עוד העותר לא מופלה לעומת אסירים אחרים במצבו אין לו עילה משפטית לדרוש קבלת טיפול במקום ו/או במועד שיבחר.
5. באשר לעותר עצמו טוען המשיב, כאמור לעיל, בהסתמך על חו"ד גורמי הטיפול, שלעותר יש רקע של שימוש בסמים מגיל 15 ושימוש לרעה באלכוהול ואת עבירות האלימות נושא מאסרו ביצע בהיותו שיכור. כמו כן מצוי העותר במעקב פסיכיאטרי ומקבל טיפול תרופתי, אך הוא אינו חולה נפש.
6. לדברי המשיב בכתב התשובה העותר מדווח שעבר 2 תאונות דרכים, בגין הוא סובל מכאבים ומטופל במשככי כאב המכילים אופיאטים. מדובר בטיפול תרופתי ממכר ועל כן אסירים המטופלים בטיפול זה אינם יכולים להשתלב במסגרת מחלקה לטיפול בהתמכרויות.

עמוד 1

7. עוד טוען המשיב בכתב התשובה כי בתאריך 11.4.21 עת שהעותר שהה בביס"ר רימונים, הוא הופנה לטיפול במחלקת התמכרויות בחרמון, אך לא התקבל בשל סיבות רפואיות. בתאריך 28.7.21 העותר עבר לביס"ר איילון ופנה לעו"ס האגף בבקשה להפנותו למחלקה לטיפול באלומות. הוסבר לו שבשל העובדה כי יש לו רקע התמכרותי לסמים ולא לכוהול הוא יצטרך להשתלב קודם במסגרת לטיפול בהתמכרויות ורק לאחר מכן יוכל להשתלב בטיפול באלומות. מאחר והעותר נוטל את הטיפול התרופתי, האמור לעיל, נעשתה בדיקה מול רופא נרקולוג ומהמענה שמסר עלה שעליו להחליף את הטיפול במשככי הכאבים כך שלא יכיל חומרים ממכרים. בהמשך לכך העותר עודכן אך סרב להחליף את הטיפול כפי שהוצע לו, הוא שלל נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרויות ופנה לתוספת טיפול ממכר.

טיעוני ב"כ העותר במועד הדיון

1. עיקר מאסרו של העותר הוא בגין עבירות אלימות, כמו גם עברו הפלילי, כך שהרשעתו בהחזקת 8 גרם חשיש לשימוש עצמי לא מצדיקה את אי קבלתו לבית סוהר חרמון.
2. העותר ביקש לעבור לכלא רימונים לטיפול בעבירות אלימות אך נאמר שיש לו שם סכסוכים ולכן לא התקבל לשם והועבר לאגף 11 בכלא איילון.
3. העותר מטופל במשככי כאבים כצורך רפואי ולא סביר לדרוש ממנו להפסיק טיפול זה שהוא מקבל כדי שלא יועבר לכלא חרמון בגלל בעיות רפואיות ממשיות.
4. החזקת 8 גרם חשיש בוצעה בשנת 2016, הוא שוחרר ממאסר קודם בשנת 2017, כשהשתחרר הוא עבר טיפול בשיחות עם שירות המבחן ובמהלך מאסרו הנוכחי לא נמצאו שרידי סם בבדיקות שתן שנערכו לו.
5. החלטת המשיב למנוע מהעותר לקבל טיפול שביקש מיום מעצרו לא סבירה.

טיעוני ב"כ המשיב במעמד הדיון

1. גורמי הטיפול סבורים שהטיפול באלומות צריך לבוא אחרי טיפול בהתמכרויות, לגביו הוא שולל נזקקות.
2. הטיפול המבוקש מתעכב בגלל שהעותר מקבל טיפול נרקוטי, אותו הוא יכול להחליף בטיפול אחר, אך סרב.

טיעון השלמה של ב"כ העותר

לאחר טיעוני ב"כ העותר אמרה ב"כ העותר כי למרות שהעותר סבור שאין לו נזקקות טיפולית בתחום הסמים, אם היו מבקשים ממנו להחליף את משככי הכאבים יתכן והיה שוקל זאת.

דין והכרעה

1. ברע"ב 171/20 **סיבוני נ' שב"ס** נפסק שמועד ו/או מקום טיפול שיקומי של אסיר מסור לגורמי הטיפול וכל עוד העותר לא מופלה לעומת אסירים אחרים אין לו עילה משפטית לדרוש לקבל טיפול בכלא חרמון, נושא העתירה, חרף האמור בסעיף 3 לכתב התשובה.

כך גם נקבע בהחלטת כב' השופט הנדל, כתוארו אז, ברע"ב 2150/18 **רובשקין נ' מדינת ישראל** לפיה ביהמ"ש לא מחליף את שיקול דעת הגורם המנהלי שקיבל את ההחלטה נושא העתירה אלא אם היא חורגת ממתחם הסבירות.

2. מהתייחסויות ב"כ הצדדים עולה שהעותר לא זקוק, לטענתו, לטיפול בהתמכרויות לסמים ואלכוהול שכן, על פי טענתו, לאחר ששוחרר ממאסר קודם בגין עבירות אלימות, הוא נגמל משימוש בסמים כשהשתמש בשמונה גרם חשיש ע"י שיחות עם שרות המבחן. כראיה לגמילתו מסמים מביא העותר את העובדה שלא נמצאו שרידי סם בבדיקות לאיתור שרידי סמים.

3. למרות שלא הוצגה בפני כל ראייה להליך גמילה מסמים שעבר העותר לאחר שהשתמש בשמונה גרם חשיש בשנת 2016 אין בכך כדי לסתור את עמדת גורמי הטיפול לפיה העותר עדיין זקוק לטיפול בהיותו בעל רקע לשימוש בסמים מגיל 13.

4. כך הם פני הדברים, וביתר תוקף, לגבי התמכרות העותר לאלכוהול שכן עבירות האלימות החמורות נושא מאסרו הנוכחי (אף מבלי להתייחס לעבירות נושא מאסרו הקודם) בוצעו בהיותו שיכור.

מאחר והעותר אינו מביע נזקקות לטיפול בבעיית האלכוהול ואינו יכול לקבל טיפול בבעיה זו, הוא אינו יכול להתקדם לטיפול המבוקש בכלא חרמון.

5. המכשול העיקרי שעומד בפני העותר הוא הטיפול הנרקוטי שהוא מקבל על פי חו"ד נרקולוג לשיכור כאביו בעקבות פציעתו בשתי תאונות.

6. אינני מתעלם מדבריה המסויגים של ב"כ העותר לפיהם לו היו מבקשים מהעותר להחליף את משככי הכאבים יתכן (ההדגשה לא במקור - א.ט) והיה שוקל זאת.

7. מהאמור בחו"ד גורמי הטיפול, כפי שצוטטה לעיל, עולה שהנרקולוג קבע שעל העותר להחליף את הטיפול במשככי כאבים כך שלא יכיל חומרים ממכרים ולאחר שהעותר עודכן כאמור לעיל הוא סרב להחליף את הטיפול ובשלב זה שלל נזקקות טיפולית ופנה לתוספת טיפול ממכר.

8. לאור כל האמור לעיל, החלטת המשיב נושא העתירה, ובהתאם להחלטות ביהמ"ש העליון שהובאו לעיל, סבירה ומשכך אינה מצדיקה התערבות שיפוטית.

9. סוף דבר - אני דוחה את העתירה.

ניתנה היום, יא' טבת תשפ"ב (15 דצמבר 2021) בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

אברהם טל, שופט עמית